

платформ та курс з розробки програм для мікрокомп'ютерів. Навчання має бути побудоване так, щоб кожний наступний курс дозволив студентам використати знання з попереднього курсу.

Наприклад, можна почати з вивчення прикладних web-технологій, таких як HTML, JS, CSS, де студенти створять сайт без серверної взаємодії, потім вивчити створення серверних додатків, далі – бази даних. Після цього логічно дати курс з інфраструктури, на прикладі одного з хмарних провайдерів.

При цьому конкретний план навчання студентів у закладах фахової передвищої освіти на 2,5 – 3 роки, дозволить підготувати спеціаліста в сфері інформаційних технологій на прикладному рівні.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій: офіц. текст. Київ: КМ, 2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF#n12> (дата звернення: 01.11.2024).

ІНТЕГРАТИВНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ

Турчин Ростислав Богданович

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 015 Професійна освіта, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
tyrchunr@gmail.com

Інтегративний навчальний процес є позитивним викликом, який передбачає підготовку студентів до середовища, яке постійно змінюється. Він спрямований на розвиток логічних і міждисциплінарних навичок розв'язування проблем, включаючи постановку запитання, відкриття запиту, проведення експерименту та повідомлення висновку. Завдяки спільному підходу до сталого розвитку в політиці управління та розбудові спроможності, викладанні та навчанні за програмою, партнерстві та стосунках із громадою, а також у діяльності, студенти стають більш обізнаними про спільні соціально-культурні та наукові інтереси [2].

Нове мислення щодо інтегративних шляхів навчання та інтегрованих компетенцій наголошує на цілісному підході до освіти, який сприяє розвитку міждисциплінарних навичок і контекстуального розуміння. Ця зміна парадигми має вирішальне значення для підготовки учнів до складних викликів реального світу.

Інтегративний навчальний процес покращує компетенції для сталого розвитку через структуровану діяльність, включаючи дослідження та експерименти, які сприяють розвитку логічних і міждисциплінарних навичок вирішення проблем.

Концепція «навчання буттям» об'єднує наукове та дизайнерське мислення, просуваючи модель, засновану на компетенціях, яка відрізняє людські можливості від штучного інтелекту [1]. Компетентність розглядається як контекстуальна здатність, що об'єднує знання, навички та ставлення, що відповідає сучасним освітнім потребам [3].

Процес розвитку компетенції через складну навчальну ситуацію веде до розвитку інтегративного навчання студентів. Важливо розрізнити поняття інтеграції, яка є активним процесом, орієнтованим на студента, та інтегрованого, яке використовується для опису освітнього контексту та підкреслює узгодженість і взаємодоповнюваність функцій. Щоб бути інтегративним зв'язок, який встановлюють студенти, повинен поєднувати та синтезувати різні точки зору. Навіть синтез може стосуватися різних точок зору або перспектив, які є міждисциплінарними, або різних поглядів поза академічним контекстом. Навчання має базуватись на багатьох точках зору. Вони можуть походити від академічних дисциплін, культур, субкультур або особистого життєвого досвіду. Ця перспектива узгоджується з глобальною та відкритою перспективою бачення парадигми навчальної програми постмодерної освіти та є специфічною для постмодерної педагогіки. У педагогічній літературі інтегративне навчання розглядається як подвійний вимір: когнітивний і некогнітивний. Когнітивний вимір розглядає те, як різні точки зору сприяють збагаченню, а афективні аспекти включають ставлення студентів, які проявляються в процесі навчання. Студенти повинні мати інтерес і мотивацію, щоб дійсно брати участь в інтеграційному акті, оскільки навчання може бути загрозливим. Визначаючи інтегративне навчання, автори зосереджуються на здатності поєднувати навчальну програму та додаткову програму, досліджувати зв'язки між загальноосвітньою навчальною програмою та фахом або між академічними знаннями та практикою, а також інтегрувати попередні знання з новим матеріалом. В інтегративному навчанні ми можемо почати з перепланування викладання та навчання від підходу, що керується розповсюдженням, керівництвом, керованим авторитетом, до нової моделі, де вчитель стає фасилітатором, посередником або навіть тренером, який має намір викладати та навчатися, об'єднувати знання та навички. специфічні для різних дисциплін у глибшому всебічному розумінні світу. Таким чином, викладання та навчання стають ключовими напрямками інтегративного навчання. Вчителі можуть обрати альтернативне застосування сучасних методів навчання, таким чином поєднуючи діяльність, засновану на індивідуальних зусиллях студентів, з діяльністю, зосередженою на групі. Ми вважаємо інтегративне навчання парадигмальним зрушенням у розробці навчальних програм, яке зосереджується на інтегрованих дидактичних заходах, що ведуть студентів до формування професійних і соціально цінних зв'язків між навчальними програмами.

Інтегративне навчання та міждисциплінарне розуміння контекстів реального життя є основою розвитку інтелектуальних навичок студентів, необхідних для інтеграції різноманітних перспектив, які вони здобувають у навчальних закладах, і які, як очікується, будуть розвиватися у 21 столітті. Ці навички можуть сприяти вирішенню багатьох проблем постмодерного суспільства. Інтегративне навчання означає зосередження на когнітивних процесах, які студенти активують, коли освоюють навчальну програму. Акцент робиться не на змісті, а на психологічних процесах, що відбуваються в діяльності студентів. Якість мислення сприятиме здатності студентів визначати відповідні дисциплінарні ідеї та інтегрувати їх із різних предметних дисциплін, міждисциплінарної навчальної програми.

Незважаючи на те, що ці рамки представляють прогресивний погляд, залишаються проблеми з ефективним впровадженням інтегративного навчання у традиційних освітніх структурах, що вимагає постійної адаптації та інновацій.

Список використаних джерел

1. Dew Indrapangastuti, Murwani Dewi Wijayant, Achmad Basari, Eko Wahyudi. Enhancing Students' Geometry Learning Outcomes and Critical Thinking Skills through the Implementation of Problem Based Learning Model. *Al-Ishlah*. 2024. 16(2).
2. Henseruk H. Digital transformation of the educational environment of the university / H. Henseruk, B. Buyak, V. Kravets [et al.]. *E-learning: Innovative Educational Technologies, Tools and Methods for E-learning: Monograph*. Katowice: STUDIO NOA, 2020. Vol. 12. P. 325–335.
3. Irwanto Irwanto, Elma Suryani, Tiara Setya, Cahyani. Improving Students' Critical Thinking Skills Using Guided Inquiry with Problem-Solving Process. *International journal of religion*. 2024. 5(6) P. 243-25.

ВПЛИВ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ НА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В ЦИФРОВУ ЕРУ

Шабацька Світлана Ананіївна

викладач кафедри медичної і біологічної фізики та інформатики,
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця
sveta.shabatska@gmail.com

Глобальні впровадження інформаційних і цифрових технологій в медичну науку і практику України зумовлюють технічні і програмні нововведення, надають широкі можливості для їх застосування у сфері медичної освіти, зокрема при вивченні студентами медиками інформаційних дисциплін. Широке застосування в усіх сферах життя мобільних девайсів зумовили освітню потребу у формуванні нових компонентів електронного середовища взаємодії та впровадженні новітніх інформаційних та цифрових технологій навчання у вищих медичних закладах освіти М(Ф)ЗВО. Актуальним постає питання впровадження в навчальний процес вищої медичної освіти інтерактивних електронних навчальних підручників, як засобів формування цифрової компетентності майбутніх фахівців охорони здоров'я.

Важливим для вивчення проблеми електронних навчальних підручників стало дослідження «Проект майбутнього». Згідно з ним, у США було проведено анкетування близько 300 тис. студентів, для з'ясування того, які характеристики електронних навчальних підручників є важливими для них. Відповіді розділилися наступним чином: можливість персоналізації книг додаванням коментарів і маркуванням тексту – 63 %; самооцінювання – 62 %; можливість самоосвіти – 46 %; користування інформацією Google в реальному часі – 52 %; користування он-лайн-репетитором – 53 %; використання презентацій PowerPoint з електронних навчальних підручників – 55 %; ігрові елементи в навчанні – 57 %; застосування анімації і моделювання – 55; наявність відео – 51 %; створювати свої власні відео – 48 % [1].

Наступне дослідження, яке привернуло нашу увагу – Національне дослідження залучення студентів (NSSE), яке проводить збір інформації від першокурсників і студентів старших курсів про характеристики та якість їхнього